

[Holger Eriksen.]

dermed egenkapitalen bliver mindre, end tilfældet ellers ville være.

Mine bemærkninger skal ikke opfattes som kritik, men blot tjene til at fuldstændiggøre billedet. Derimod er jeg ikke glad for, at det, der tjenes ved udtrækning, skal indgå som driftsindtægt. Man kan naturligvis diskutere, om det er en driftsindtægt eller det ikke er det, men jeg er nu mest tilbøjelig til at betragte det som en kapitalforøgelse. Ikke desto mindre må det naturligvis indrømmes, at der reelt ingen forskel er på, om man gennem overskuddet tilfører reservefonden det, der således er indtjent, eller det som en forøgelse af kursreguleringsfonden kommer til at tjene som en forøgelse af reserveerne i almindelighed.

En anden af ændringerne går ud på, at de såkaldte provisioner, det vil sige det, der vindes ved at yde lån til underkurs, for så vidt denne vinding overstiger 3 pct., ikke uden videre må føres til indtægt. Dette er rimeligt. Hvis man køber en obligation til 80, kan man ikke straks opføre de 20 pct. som indtægt. Noget andet er, at jeg beklager, at sparekasserne, der jo selv bestemmer udlånsrenten, har forladt det gode, gamle princip med, at sparekasselån altid ydes til pari. Hvis denne nye bestemmelse kan bidrage til en tilbagevenden til den gamle praksis, ville jeg foretrække, at man satte 2 pct. i stedet for 3 pct.

Jeg må indrømme, at jeg ikke er glad for, at sparekasserne nu med en vis begrænsning må erhverve aktier. Begrundelsen er den samme, som blev anvendt for pensionskasserne, nemlig at man skal have mulighed for at erhverve mere værdifaste papirer. Indskuddene i sparekasserne er imidlertid aldeles ikke værdifaste, og man kan derfor spørge, hvorfor kassernes pengeanbringelser skal være det. Det er måske ikke i sig selv et argument; det er derimod den kendsgerning, at aktier vel kan være værdifaste, og at de har været det i en lang årrække, men at man ikke har mindste garanti for, at de ikke ved en pludselig indtrådt økonomisk krise kommer ud for et voldsomt kursfald. Kan man løbe risikoen for pensionskassernes vedkommende, der jo i en sådan situation muligvis ikke kan vedstå deres forpligtelser, kan man vel også gøre det for sparekassernes vedkommende, der i hvert

fald ikke risikerer mere end 25 pct. af egenkapitalen.

Den bestemmelse, der tilsigter på det administrative område at komme nærmere til de regler, der er gældende for banker, er jeg tilfreds med. Det samme gælder den højtærede handelsministers tilføjelse om en 70 års aldersgrænse for de af ham udpegede tilsynsrådsmedlemmer. Det fremgår både af bemærkningerne til lovforslaget og af den skriftlige fremsættelse, at ministeren helst havde set, at det gjaldt for alle tilsynsrådsmedlemmer, men hovedsagen er jo dog, at staten fejler for sin egen dør.

Jeg skal anbefale lovforslaget til velvillig udvalgsbehandling.

Martin: Ligesom socialdemokratiets ærede ordfører kan jeg anbefale det foreliggende lovforslag. Jeg er i den sjældne situation, at jeg er enig med det ærede medlem hr. Holger Eriksen i næsten alt, hvad han sagde, og jeg er oven i købet i den pikante situation, at jeg næsten er mere enig med ham i den tilslutning, han gav ministerens forslag, end i de betænkeligheder, han fremførte over for det. Jeg hilser dette lovforslag med en glæde, som ganske sikkert er lige så stor og oprigtig som den, socialdemokratiets ærede ordfører lagde for dagen.

Som forretningsordenen byder, skal jeg holde mig til principperne og lade de saglige enkeltheder vente til anden behandling; vi får formodentlig en udvalgsbehandling først.

Hvad principperne angår, behøver jeg i grunden heller ikke at fordybe mig i enkeltheder. De fleste af de principper, der er nedlagt i dette lovforslag, kan vi nikke genkendende til, som man kan nikke til gamle venner og til gode bekendte, og de principper, som ikke er vore gamle venner og bekendte, er i slægt med dem, således at vi har meget let ved at give tilslutning til dem.

Det er i grunden ikke så underligt, for de principper, der er nedlagt i dette lovforslag, er udtryk for sparekassernes ønsker og erfaringer, for deres selvstyre, og det er det, vi altid har arbejdet for. Nu foreligger der altså, og det er det glædelige, en mulighed for, at vi kan få en sparekasselov, som kan gennemføres aldeles enstemmigt, og det betragter jeg som et stort gode for vore sparekasser.